

ХРИСТО РАДЕВСКИ НАШАТА ГОРДОСТ И СЛАВА

chitanka.info

У нас над кревата виси на стената
портрета на моя мил дядо.
Уж дядо, а черна му още косата,
лицето му гладко и младо.
Нито белокас е, нито белоград,
нито е набръчкан, нито очилат.

Но баба разправя, че славно загинал,
когато бил млад като татка.
Загинал начело на бойна дружина
в жестока и кървава схватка.
Било то през месец септември. На бой
с фашизма се дигнал народът-герой.

И много и дълги години минават
от оня, далечния месец,
когато народът към подвиг и слава
червеното знаме понесъл,
под бойния призив „Другари, напред!
Да сринем фашисткия кървав гнет!“
И пламнала в боеве люти страната,
борбата била величава.

Туптели сърцата от смелост крилата,
загинал и дядо тогава.
На нашата партия верен войник,
загинал геройски от вражия щик.

Но пътя на дядо днес татко поел е,
след татка аз весело расна.
И светли са нашите родни предели,
родината става прекрасна.
И дават обилно полетата плод,
и дигат се димно завод след завод.

*Такава обичам аз мойта родина
с червените ярки звезди.
Защото за нея е дядо загинал
и татко сега я гради.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.